

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P., a. s., P.**, IČO: X., proti žalovanému **1/ N., s. r. o., K., IČO: X., 2/ Ing. R. W., nar. 16. 07. 1952, bytom S. a 3/ RNDr. E. N., nar. 17. 02. 1954, bytom Š., o zaplataenie 962 623,65 Eur (29 000 000 Sk) s prísl. zo zmenky, o návrhu žalovanej v 2. rade na obnovu konania, o odvolaní žalovanej v 2. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 14Zm 1/08-29 zo dňa 7. decembra 2009, takto**

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 14 Zm 1/08-29 zo dňa 7. decembra 2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 14 Zm 1/08-29 zo dňa 7. decembra 2009 návrh žalovanej v 2. rade na obnovu konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 8Cb 6/2004 zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaná v 2. rade návrhom došlým súdu dňa 26. mája 2008 uplatnila právo na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) O. s. p. vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 8Cb 6/2004. Ako dôvod obnovy uviedla skutočnosť, že vo veci bolo rozhodnuté v jej neprospech v dôsledku toho, že súd námietky žalovanej proti zmenkovému platobnému rozkazu zamietol napriek skutočnosti, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 6 Obo 85/2006-105 predchádzajúce uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 8Cb 6/2004-97 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaná v 2. rade v danej veci namietala ustanovenie opatrovníka (pre neznámy pobyt účastníka), pretože považuje šetrenie

súdu ohľadne zistenia miesta pobytu za nedostatočný. Žiadala uznesenie o ustanovení opatrovníka zrušiť. Uviedla, že jej nebolo umožnené preukázať, či sa v čase doručovania zmenkového platobného rozkazu nachádzala mimo miesta doručovania.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa uvádza, že súd námietky žalovanej v 2. rade zamietol. Voči tomuto rozhodnutiu podala žalovaná v 2. rade odvolanie a následne Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozhodnutie prvostupňového súdu o zamietnutí námietok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie za účelom zistenia, či sa v mieste doručenia žalovaná v 2. rade zdržovala. Dňa 6. februára 2007 bola žalovanej v 2. rade zaslaná výzva s tým, aby v stanovenej lehote preukázala svoje tvrdenia, že sa v čase doručovania nezdržiavala v mieste svojho trvalého pobytu. Výzvu v odbernej lehote neprevzala. Táto jej bola opätovne bezúspešne zaslaná aj prostredníctvom polície. Nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť v tomto konaní iný pobyt žalovanej, uznesením č. k. 8 Cb 6/04-121 zo dňa 31. júla 2007 ustanovil žalovanej v 2. rade opatrovníka na celé konanie.

Súd v rozhodnutí ďalej uviedol, že v prípade ak nie je uznesenie č. k. 8Cb 6/2004-124 zo dňa 28. novembra 2007 o zamietnutí námietok voči zmenkovému platobnému rozkazu riadne doručené, teda nenadobudlo právoplatnosť, tak ako to tvrdí žalovaná v 2. rade, nie je možné podať návrh na obnovu konania podľa § 228 O. s. p. Návrh na obnovu konania je možné podať iba proti právoplatnému rozhodnutiu a nemožno ho podať návrh na obnovu konania proti uzneseniu, ktorým bol ustanovený opatrovník. Súd návrh na obnovu konania zamietol (s poukazom na § 228 a 231 O. s. p.). O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonom stanovenej lehote žalovaná v 2. rade odvolanie. Uviedla, že zásadne nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu. Poukázala na to, že vo veci bolo rozhodnuté v jej neprospech v dôsledku toho, že súd vydal uznesenie, ktorým rozhodol, že námietky žalovanej v 2. rade proti ZPR zamietol a to i napriek skutočnosti, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 6Obo 85/2006-105 predchádzajúce uznesenie Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozhodnutia uviedla, že súd poukázal na to, že návrh na obnovu konania možno podať len proti právoplatnému rozhodnutiu. Podstatná právna skutočnosť pre obnovu konania je právoplatnosť zmenkového platobného rozkazu, ktorý sa stal právoplatným dňa

18. decembra 2003 a nie právoplatnosť rozhodnutia o zamietnutí námietok. Navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že návrhu na obnovu konania vyhovie.

K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca písomným podaním a navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť, nakoľko tu nie je obnova konania prípustná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť.

Podľa § 234 ods. 2 O. s. p., ak súd zamietá návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný, alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený, alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariadovať pojednávanie.

Podľa § 229 O. s. p., obnova nie je prípustná proti rozsudkom

- a) ktorými sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že tu nie je;
- b) ktorých zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť inak.

Z ustanovenia § 234 ods. 2 O. s. p. možno vyvodiť, že o návrhu na obnovu konania rozhoduje súd po nariadení pojednávania, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť potrebuje na riadne objasnenie veci (§ 232 ods. 2 a § 115 O. s. p.). Prípady, v ktorých môže rozhodnúť súd aj bez pojednávania (teda výnimka z uvedeného pravidla), taxatívne ustanovuje § 234 ods. 2 O. s. p., môže ísť aj o prípad, keď zákon výslovne ustanovuje, že návrh je neprípustný (§ 229 O. s. p.). Ak sa však návrh opiera o dôvod uvedený v § 228 ods. 1 O. s. p., ale tvrdený dôvod nebol preukázaný, nešlo o neprípustnosť obnovy v zmysle ustanovenia § 234 ods. 2 v spojení s § 229 O. s. p., preto súd mohol návrh zamietnuť iba po jeho prejednaní na verejnom pojednávaní, čo v tomto prípade splnené nebolo.

Ak krajský súd zamietol návrh na obnovu konania z dôvodu nedostatku zákonných podmienok na obnovu (§ 228 ods. 1 O. s. p.) bez toho, že by nariadil vo veci pojednávanie a naň účastníkov predvolal, ide o vadu konania, pre ktorú musí odvolací súd toto rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. O vadu, ktorá je z hľadiska § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Vzhľadom na uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že postupom súdu prvého stupňa bola odvolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom, preto napadnuté rozhodnutie zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K prípustnosti návrhu na obnovu konania odvolací súd navyše uvádza, že skutočnosti, na ktoré žalovaná v 2. rade v návrhu na obnovu konania poukazuje, mohli byť uplatnené riadnym opravným prostriedkom proti rozhodnutiu vydanému v konaní, ktorého obnovu žalovaná v 2. rade navrhla.

Podľa § 224 ods. 3. O. s. p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 10. marca 2010

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková